

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA III. broj 160 1. ožujka 2015.

2. KORIZMENA NEDJELJA (PAČISTA) (B)

**HODIT ĆU PRED
GOSPODINOM
U ZEMLJI ŽIVIH**

Ja vjerujem i
kada kažem:
»Nesretan sam veoma.«
Dragocjena je u
očima Gospodnjim
smrt pobožnika njegovih.

Gospodine,
tvoj sam sluga,
tvoj sluga,
sin službenice tvoje:
ti si razriješio
okove moje.
Tebi ću prinijeti
žrtve zahvalne,
zazvat ću ime
Gospodnje.

Izvršit ću Gospodinu
zavjete svoje
pred svim
pukom njegovim,
u predvorjima
doma Gospodnjega,
posred tebe, Jeruzaleme!

Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbjeliti. I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: »Ovo je Sin moj ljubljeni! Slušajte ga!«

HODIMO U NOVOSTI ŽIVOTA

Gospodine, povedi i nas na vrlo visoku goru, povedi nas što više i dalje od ovozemaljskih niskih briga i poriva, povedi nas iznad svega što nas svakodnevno pritište i muči. Povedi nas sa sobom, Isuse, u novost tvoga života!

Daj nam milost, Gospodine, da vidimo tvoje lice u sjaju i svjetlu, daj nam milost da te vidimo u bjelini i ljepoti koja privlači i koja oduševljava, koja govori o čistoći i smislu života. Isuse, daj nam milost da vidimo tvoje svijetlo lice, da vidimo tvoje bijele haljine.

Jednom, na krštenju, darovana nam je, Gospodine, bijela haljina nevinosti i

čistoće. Oprao si ne samo naše lice, nego i cijelo biće od svake ljage grijeha, osobito od istočnog grijeha čovječanstva. Hvala ti za tu milost. Kada na nama nema više te bjeline i toga prvotnog sjaja, molimo te, obnovi, Gospodine, pred nama i za nas tu milost preobraženja ne samo tvoga bića i tvojeg lica, nego i našeg bića i našeg lica.

Povedi nas, Gospodine, na tu vrlo visoku goru! Ima toliko niskih udaraca u životu, toliko razočaranja, da trebamo tvoju pomoć i tvoje vodstvo. Uvedi nas, Gospodine, u svjetlo svoga lica, jer ima toliko tame i mraka u

nama i oko nas, da nam je potrebno novo prosvjetljenje, nova snaga, nova bjelina krsne milosti i nevinosti da bismo mogli dalje živjeti.

U času tvoga preobraženja pred učenicima iz oblaka se začuo glas: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!" To je poziv! Vjerujemo ti, Isuse! Ti si Sin Božji, ljubljeni Sin! Želimo te slušati, poslušati. Ti si vrijedan potpunog povjerenja. Došao si upravo zato da sve sabereš, da nas otkupiš i spasiš. Došao si u ovu našu dolinu, da nas povedeš na visoku goru odakle se vide istinske dimenzije života, pravi njegov smisao. Došao si da podariš smisao svemu što nam izgleda teško, besmisleno i mračno i naučiš nas hodati u novosti tvoga svjetla.

Slušat ćemo te, Gospodine, i kada krenemo s tobom s visoke gore ponovno u nizinu, u svakodnevni život, u stare brige i probleme. Slušat ćemo tvoj glas u napastima i kušnjama koje nas žele odvojiti od tebe. Slušat ćemo te, Isuse, i onda kada bismo htjeli pobjeći od svega što ne podnosimo i što nam zagođava život. Želimo s tobom sići s gore u vlastitu obitelj, u svoj studij i rad, na svoje radno mjesto i u svoju tvornicu, u tramvaj i na ulicu, u prodavaonice i čekaonice, i u urede gdje imamo dojam da se čovjeka ne shvaća kao osobu. Želimo s tobom, Isuse, u svoj svakodnevni život i otkriti da u tebi i po tebi sve postaje svijetlo i preobraženo, novo.

fra Zvezdan

Perpetua i Felicita

Svetice Mučenice

Mučeništvo ovih dviju svetica dogodilo se u amfiteatru grada Kartage. Perpetua je bila žena odlična roda. Otac joj je bio poganin, a majka kršćanka. I sama je bila majka jednog djeteta. Felicita joj je bila vjerna sluškinja koja je svoju gospodaricu pratila i u smrt. Obje su nakon tamnice, u kojoj je Perpetua rodila kćerku, bile bačene pred divlju kravu da ih razdere. Mučeništvo sv. Perpetue i Felicite zbilo se 7. ožujka 202. ili 203. godine za vladavine rimskog cara Septimija Severa.

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

Otac žrtvuje sina jedinca – to je osnovna misao i poruka Riječi Božje današnjeg liturgijskog sastanka. Pred nama je najprije starozavjetni prizor: Abraham žrtvuje sina Izaka. U svojoj vjeri, povjerenju toliko je naslonjen na Boga, da je spreman dati mu najmilije što ima: Izaka. No Bog ne želi takve žrtve, pravi je prinos i žrtva njemu spremnost Abrahamova i poslušnost njegovoj volji. Tu velikodušnost srca Bog daleko premašuje svojom velikodušnošću. On obećava Abrahamu da će ga učiniti ocem brojnog naroda a njegov potomak bit će Onaj, kojim će se „svi narodi blagoslivljati“. I On stoji pred nama u današnjem Evanđelju!

Marko nas želi uvesti u tajnu Isusove osobe. Njegovo čovječstvo nije sav sadržaj njegove osobe – On je Sin, Sin Božji! To otkriva preobraženje na Taboru. Izabrani učenici načas imaju iskustvo toga. Otkrivaju da je njegova prisutnost ustvari Božja prisutnost. Tu je i Otac i njegovo očitovanje Isusa: Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga! Nema bolje preporuke za prihvaćanje Isusa iz Nazareta od ove što ju daje sam Otac! To je i poziv, temeljni poziv korizme: potpuno prihvatiti Isusa i njegovu poruku, potpuno se u povjerenju osloniti na Njega, slušati ga do kraja. Takva promjena života zove se o b r a ć e n j e .

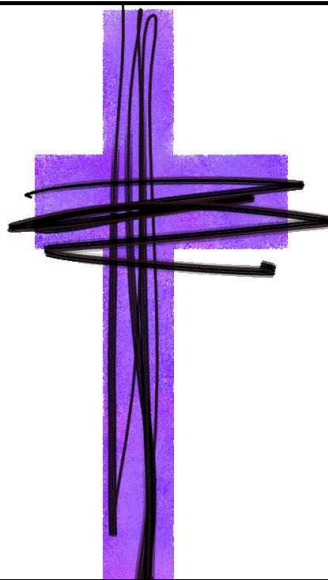
Čitajući drugo čitanje, gledamo u njemu ostvarenje događaja s Abrahamom. Kaže Pavao: Bog ni svog sina ne poštedje, nego ga za sve nas preda! Ali, zašto se nije dogodilo kao s Abrahamom? Zašto Bog nije zaustavio ruku onih koji su mu ubijali Sina kako je to učinio u slučaju Izaka? Pustio je da Isus ide u svojoj ljubavi i vjernosti do kraja! Pustio je da Isus izgori na žrtveniku križa do kraja ljubeći i slušajući Oca i do kraja ljubeći ljude! Isus sam tumači zašto: Bog je tako ljubio svijet da je Sina svoga predao. I to je bit korizme: Bog do krvi angažiran za čovjeka poziva ga u ljubavi da mu priđe kao svojem Spasitelju!

KORIZMA – VRIJEME POSTA I OBRAĆENJA

KRIŽNI PUT – svakog petka i nedjelje pola sata prije večernje mise.

PETAK je dan nemrsa. To je dan pokore i žrtve.

Mislite na djela pokore, na sakrament pomirenja, na kršćansku ljubav prema bližnjemu.

SVAKOG UTORKA je u našoj crkvi neposredno prije večernje svete mise pobožnost u čast svetom Antunu Padovanskom, svecu svega svijeta.